

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/33/2021
Identifikačné číslo spisu: 1719200233
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Mario Dubaň
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1719200233.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanému K. Č., bývajúcemu v K., A. XX, o zaplatenie 160,58 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4 Csp 11/2019, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. júla 2020 sp. zn. 5 CoCsp 22/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 21. januára 2020 č. k. 4 Csp 11/2019-111 I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,92 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 7.6.2019 do zaplatenia, II. žalobu vo zvyšku zamietol a III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie založil na právnom posúdení veci v zmysle § 43 ods. 1 písm. a/, § 43 ods. 12 písm. a/, písm. b/, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 45 ods. 1, ods. 2, § 524 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, ods. 2, § 544 ods. 1, ods. 2, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. júla 2020 sp. zn. 5 CoCsp 22/2020 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol v zmysle § 386 písm. a/ C.s.p. V odôvodnení uviedol, že bol v danej veci odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý bol doručený zástupcovi žalobkyne (§ 110 ods. 1 C.s.p.) do vlastných rúk dňa 27. februára 2020; dôvodil tým, že zákonná lehota na včasné podanie odvolania žalobcovi uplynula v zmysle § 121 C.s.p. dňom 13. marca 2020 (piatok), avšak odvolanie bolo elektronickými prostriedkami podané žalobkyňou prostredníctvom jej zástupcu dňa 16. marca 2020, teda oneskorene a po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolatelka“). Namietala nesprávnosť napadnutého uznesenia, ktoré trpí vadou podľa § 420 písm. f/ C.s.p. s tým, že odmietnutím odvolania odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa jej názoru sa odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žiadnym spôsobom nevysporiadal s aplikáciou § 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z.z.“), a teda pokiaľ žalobkyňa podala odvolanie dňa 16. marca 2020, napriek uplynutiu 15 dňovej zákonnej lehoty, podala odvolanie podľa osobitného predpisu včas, nakoľko lehota na podanie odvolania nemohla v zmysle ustanovenia § 1 písm. b/ cit. zákona uplynúť v čase od 12.3.2020 skôr, ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti zákona. Vyslovila názor, že odvolací súd opomenul existenciu osobitného zákona ako takého, nakoľko naň neprihliadol pri rozhodovaní o včasnosti podania odvolania, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že predmetný osobitný právny predpis žiadnym spôsobom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezohľadnil. Vzhľadom na to, že odvolací súd neoprávnene odmietol jej odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, dovolateľka žiadala dovolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), riadne zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

7. V danom prípade žalobkyňa uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom vecí (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané.

9. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobkyne dovolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle C.s.p.

10. Podľa čl. 16 ods. 1 C.s.p. súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

11. Podľa § 362 ods. 1 prvá veta C.s.p. odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Podľa § 121 ods. 1 C.s.p. lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty (§ 121 ods. 2 C.s.p.). Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 121 ods. 4 C.s.p.). Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na

súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času (§ 121 ods. 5 C.s.p.).

12. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva a/ v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b/ ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. ustanovenie § 1 písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

14. V preskúmvanej veci z obsahu spisu dovolací súd zistil, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol žalobkyňi doručený 27. februára 2020 (viď č. I. 116 spisu). Posledný deň na podanie odvolania podľa § 362 ods. 1 C.s.p. pripadol na deň 13. marca 2020 (piatok). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že pokiaľ žalobkyňa odvolanie podala súdu prvej inštancie v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu až 16. marca 2021, odvolanie podala po uplynutí 15 dňovej zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania, teda oneskorene.

15. Dovolací súd pripomína, že v dôsledku šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 boli zákonom č. 62/2020 Z.z. prijaté mimoriadne opatrenia na lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a na zákonné a súdom určené lehoty na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní, a to tak, že došlo k neplynutiu lehoty (§ 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z.), resp. k posunu konca lehoty (§ 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z.z.). Lehota na podanie odvolania (§ 362 ods. 1 prvá veta C.s.p.) je pritom lehotou ustanovenou zákonom na vykonanie procesného úkonu (odvolania) v konaní pred súdom, na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého na tieto lehoty platí len ustanovenie § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o neplynutí lehôt do 30. apríla 2020, preto nie je možné v prejednávanej veci použiť ustanovenie § 1 písm. b/ tohto zákona o posune lehôt uplynutých po 12. marci 2020.

16. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené konštatuje, že odvolací súd (v čase skúmania splnenia podmienok prípustnosti odvolania, ktorou je aj včasnosť jeho kvalifikovaného podania) postupoval správne, v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi a pri svojom rozhodovaní sa nemohol dopustiť opomenutia aplikácie ustanovenia § 1 písm. b/ zákona č. 62/2020 Z.z. (tento nesprávny procesný postup je v dovolaní žalobkyňou vytykávaný), keďže ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. výslovne s odkazom na § 1 písm. a/ cit. zákona reguluje obmedzenie plynutia procesných lehôt na strane účastníkov konania iba v tom smere, že lehoty ustanovené zákonom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (od 27.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú. V prejednávanej veci lehota na podanie odvolania žalobkyňi uplynula už 13. marca 2020, t. j. ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 62/2020 Z.z., preto je z logiky veci vylúčená aj aplikácia ustanovenia § 2 ods. 1 v spojení s § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o neplynutí lehoty na podanie dovolania v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020.

17. Dovolací súd na uvedenom základe dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý jej mal znemožniť uskutočňovanie procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.). Prípustnosť jej dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplýva.

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).
20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.